

[Ministeren for skatter og afgifter]

punkt skønnede der måtte være ved under visse forudsætninger at lægge en afgift, som ikke blev til noget, på sodavandsmaskiner og kulsyrepatroner.

Jeg håber, det er et udtømmende svar, sådan at vi i hvert fald i den videre færd vedrørende disse afgiftsforslag kan blive fri for at diskutere noget sådant – med formandens tilladelse – pjat.

Der har også været talt om buscharterafgiften, og der har været anført forskellige betænkeligheder ved hele konstruktionen. Jeg vil gerne sige, at jeg betragter buscharterafgiften som en rimelig grænsehandelsvænsforanstaltning, som kan være til gavn beskæftigelsesmæssigt og omsætningsmæssigt for detailhandelen i en betydelig del af landet og selvfølgelig også værne en række af de andre afgifter. Derfor er det en lidt kunstig problemstilling, når hr. Ellemann-Jensen på et tidspunkt i sit indlæg var inde på, at det var åbenbart for buscharterafgiftens vedkommende, at det provenu ville den nok ikke indbringe – det, som var anført i bemærkningerne til lovforslaget under forudsætning af uændret aktivitet på området. Det er selvfølgelig rigtigt, men det er helt sikkert, at den i sine indirekte virkninger vil indbringe mindst det provenu ved at værne de øvrige afgifter, og det er for så vidt en nok så interessant betragtning.

Jeg skal bekræfte, at afgiften vedrører busrejser til udlandet, også hvis busserne er udenlandsk ejede, at afgiften vedrører kørsel til grænsen eller dansk havn, hvis der er en viderebefordringsaftale på den anden side, og at afgiften vedrører kørsel til grænsen eller dansk havn, hvis en udenlandsk virksomhed med økonomiske interesser yder tilskud til transporten. Dermed tror jeg nok, at de fleste af de gode ideer til, hvordan man kunne gennemhulle en sådan afgift, der fremkom i løbet af weekenden i forskellige aviser – på baggrund af, at man selvfølgelig ikke på det tidspunkt kunne kende lovforslaget – er imødegået på fornuftig vis.

Afslutningsvis skal jeg gøre nogle bemærkninger til hr. Arentofts spørgsmål om skatteministerens fingerspidsfornemmelse og det tilstundende kommunevalg. Hr. Arentoft sagde, det var ikke særlig smart. Det er rigtigt, hr. Arentoft, vi kan jo ikke alle sammen være lige smarte. Den egentlige årsag til, at disse afgifter fremlægges nu, er, at de fire parti-

er, som havde aftalt, at der skulle komme nogle afgiftsforslag, på nuværende tidspunkt blev enige om, hvad det skulle være for nogle. Derfor fandt vi, at det var et passende tidspunkt at lægge dem frem for folketingset. Så enkelt er det. Man kunne selvfølgelig godt have siddet og revet sig i håret og anstillet en række taktiske overvejelser af, om vi skulle skjule det for offentligheden. Det synes jeg ikke havde været ønskeligt. Jeg tror heller ikke, det havde været muligt, men jeg synes ikke, det havde været ønskeligt. Jeg synes, at folketingset og befolkningen har krav på, at tingene løses, at sagerne ikke alle sammen klumpes sammen, men ekspederes, efterhånden som sagerne modnes politisk. Det kan godt være, det ikke er særlig smart, men jeg mener faktisk, at det er en temmelig fornuftig fremgangsmåde. Det er grunden til, at disse forslag ligger her.

Jeg har i virkeligheden også hele tiden haft den opfattelse, medens diskussionen bølgede sommeren igennem i medierne om disse afgifter, at den eneste måde, man helt præcist kunne afdratisere diskussionen på, var at få offentliggjort, hvor mange ører pilsnerne og de andre varer skulle stige med – eller rettere sagt hvor få ører. Det er hermed sket.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, fordi jeg har siddet og følt med mig selv, at der i al fald er én ting, skatte- og afgiftsministeren ikke skal slippe godt fra under denne debat. Skatte- og afgiftsministeren sagde i sin tale, at afgiftsforhøjelserne er rimelige justeringer, som også ville have været gennemført af finansministre som hr. Anders Andersen, hr. Grünbaum eller hr. Poul Møller. Den du er ikke. Når ministeren kan sige det, viser det netop, at han ikke forstår effekten af sine lovforslag, for hvad var det, hr. Grünbaum og hr. Poul Møller og hr. Anders Andersen gjorde, når de forelagde afgiftsforhøjelser? De foreslog justeringer af den økonomiske politik i situationer, hvor det var en opgave at tage dampen af kedlen. De foreslog justeringer på et tidspunkt, hvor det økonomiske aktivitetsniveau var for højt. De foreslog justeringer i situationer, hvor der var over efterspørgsel, f. eks. på arbejdskraft. Nu har vi kæmpearbejdsløshed. Det havde vi ikke, da